

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

2019. gada 19. jūnijā *

Valsts atbalsts – Individuāls atbalsts *Nürburgring* kompleksam atpūtas parka, viesnīcu un restorānu būvniecībai, kā arī autosacīkšu organizēšanai – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Lēmums, ar kuru noteikts, ka par nesaderīgu atzīta atbalsta atmaksāšana neattiecas uz jauno *Nürburgring* kompleksa īpašnieku – Prasība atcelt tiesību aktu – Būtiskas ietekmes uz konkurences stāvokli neesamība – Apvienība – Sarunu dalībnieka statuss – Nepieņemamība – Lēmums, ar kuru iepriekšējās izskatīšanas stadijas noslēgumā ir konstatēts, ka valsts atbalsts nepastāv – Prasība atcelt tiesību aktu – Ieinteresētā puse – Interese celt prasību – Pieņemamība – Ieinteresēto personu procesuālo tiesību pārkāpums – Grūtību, kas pamato formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, neesamība – Sūdzība – Par nesaderīgu atzīta valsts atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošana – Atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu iepirkuma procedūra – Pienākums norādīt pamatojumu – Labas pārvaldības princips

Lietā T-373/15

Ja zum Nürburgring eV, *Nürnberg* (Vācija), ko sākotnēji pārstāvēja *D. Frey*, *M. Rudolph* un *S. Eggerath*, vēlāk – *D. Frey* un *M. Rudolph*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Flynn*, *T. Maxian Rusche* un *B. Stromsky*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/151 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Vācija īstenojusi *Nürburgring* kompleksam (OV 2016, L 34, 1. lpp.),

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *I. Pelikánova* [*I. Pelikánová*], tiesneši *V. Valančius* [*V. Valančius*], *P. Niuls* [*P. Nihoul*], *J. Svenningsens* [*J. Svenningsen*] un *U. Ēbergs* [*U. Öberg*] (referents),

sekretāre *K. Guzdeka* [*K. Guzdek*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2018. gada 25. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

I. Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Nirburgringas [*Nürburgring*] kompleksā (turpmāk tekstā – “*Nürburgring*”), kas atrodas Reinzemes-Pfalcas federālajā zemē Vācijā, ietilpst auto sacikšu trase (turpmāk tekstā – “*Nürburgring* sacikšu trase”), atpūtas parks, viesnīcas un restorāni.
- 2 Laikposmā no 2002. līdz 2012. gadam *Nürburgring* īpašnieki (turpmāk tekstā – “pārdevēji”), proti, valsts uzņēmumi *Nürburgring GmbH*, *Motorsport Resort Nürburgring GmbH* un *Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH*, galvenokārt no Reinzemes-Pfalcas federālās zemes saņēma atbalsta pasākumus atpūtas parka, viesnīcu un restorānu būvniecībai un Formula 1 sacikšu organizēšanai.

A. Administratīvā procedūra un *Nürburgring* aktīvu pārdošana

- 3 2011. gada 5. aprīlī prasītāja *Ja zum Nürburgring eV*, Vācijas autosporta apvienība, kuras mērķis ir atjaunot un popularizēt autosacikšu trasi Nirburgringā, iesniedza Eiropas Komisijā pirmo sūdzību par atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika bija izmaksājusi *Nürburgring* sacikšu trasei.
- 4 Ar 2012. gada 21. marta vēstuli Komisija paziņoja Vācijas Federatīvajai Republikai savu lēmumu uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam par dažādajiem atbalsta pasākumiem, kas laikposmā no 2002. līdz 2012. gadam īstenoti *Nürburgring* kompleksam. Ar šo lēmumu, kura kopsavilkums tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2012, C 216, 14. lpp.), Komisija aicināja ieinteresētās puses iesniegt savus apsvērumus par attiecīgajiem pasākumiem.
- 5 Sakarā ar tādu papildu atbalsta pasākumu piešķiršanu, kurus Vācijas Federatīvā Republika paziņoja Komisijai, šī pēdējā nolēma paplašināt formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz šiem jaunajiem pasākumiem. Lēmums tika paziņots Vācijas Federatīvajai Republikai ar 2012. gada 7. augusta vēstuli. Ar šo lēmumu, kura kopsavilkums tika publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2012, C 333, 1. lpp.), Komisija aicināja ieinteresētās puses iesniegt savus apsvērumus par papildu pasākumiem.
- 6 2012. gada 24. jūlijā *Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler* (Bādneienāras-Ārvaileres rajona tiesa, Vācija) konstatēja pārdevēju maksātnespēju. 2012. gada 1. novembrī tā uzsāka maksātnespējas procedūru bez mantas atsavināšanas. Tika nolemts veikt pārdevēju aktīvu pārdošanu (turpmāk tekstā – “*Nürburgring* aktīvu pārdošana”). Pārdevēji izraudzījās auditoru *KPMG AG* kā juridisko un finanšu padomnieku.
- 7 2012. gada 1. novembrī *Nürburgring* pārvaldība tika uzticēta *Nürburgring Betriebsgesellschaft mbH*, vienam no pārdevējiem, *Nürburgring*, pilnībā piederošam meitasuzņēmumam, kuru veidoja *Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler* (Bādneienāras-Ārvaileres rajona tiesa) iecelti administratori.
- 8 2013. gada 15. maijā tika uzsākta konkursa procedūra, lai veiktu *Nürburgring* aktīvu pārdošanu (turpmāk tekstā – “konkursa procedūra”).
- 9 2013. gada 23. maijā Komisija Vācijas Federatīvajai Republikai un administratoriem paziņoja kritērijus, kuriem konkursa procedūrai ir jāatbilst, lai izslēgtu valsts atbalsta elementus, un informēja tos par pircēja pienākumu, saskaņā ar kuru viņam būtu jāatmaksā priekšrocības, kas attiecīgā gadījumā tam tiktu piešķirtas. Komisijas, Vācijas Federatīvās Republikas un administratoru sarunas šajā ziņā bija notikušas kopš 2012. gada oktobra.

10 Konkursa procedūra notika šādi:

- 2013. gada 14. maijā viens no administratoriem paziņojumā presei paziņoja par konkursa procedūras uzsākšanu;
  - 2013. gada 15. maijā *KPMG* uzaicinājumu izteikt ieinteresētību publicēja *Financial Times*, *Handelsblatt* un *Nürburgring* interneta vietnē;
  - savu ieinteresētību izteica 70 potenciālie pircēji, kuru vidū bija arī prasītāja un Vācijas autoklubs *ADAC eV*;
  - ar 2013. gada 19. jūlija vēstuli ieinteresētie ieguldītāji saņēma ar *Nürburgring* saistītos dokumentus un tika aicināti iesniegt indikatīvu piedāvājumu attiecībā uz visiem aktīviem, noteiktām aktīvu kopām vai atsevišķiem aktīviem;
  - indikatīva piedāvājuma iesniegšanas termiņš tika secīgi noteikts 2013. gada 12. septembrī ar 2013. gada 19. jūlija vēstuli un pēc tam 2013. gada 26. septembrī ar 2013. gada 12. septembra vēstuli; katrā no šīm vēstulēm bija precizēts, ka tiks ņemti vērā arī piedāvājumi, kas tiks iesniegti pēc šī termiņa beigām;
  - 2014. gada februāra sākumā 24 potenciālie pircēji, tostarp *ADAC*, bija iesnieguši indikatīvu piedāvājumu; *ADAC* piedāvājums attiecās tikai uz *Nürburgring* sacīkšu trasi; 18 kandidāti saņēma atļauju piedalīties nākamajā – uzticamības pārbaudes – posmā, bet *ADAC* nebija viņu vidū;
  - potenciālajiem pircējiem, kas tika uzaicināti uz konkursa procedūras nākamo posmu, termiņš, kurā iesniegt apstiprinājuma piedāvājumus, kam bija jātiek pilnībā apmaksātiem un bija jāietver iepriekš sarunās apspriests nolīgums par aktīvu pārpirkšanu, tika secīgi noteikts 2013. gada 11. decembrī ar 2013. gada 17. oktobra vēstuli un pēc tam 2014. gada 17. februārī ar 2013. gada 17. decembra vēstuli; šajā pēdējā vēstulē bija norādīts, ka tiks ņemti vērā arī pēc šī termiņa beigām iesniegtie piedāvājumi, bet tomēr bija precizēts, ka pārdevēji varētu noteikt izvēlēto pircēju neilgi pēc piedāvājumu iesniegšanas;
  - apstiprinājuma piedāvājumu iesniedza trīspadsmit potenciālie pircēji, no kuriem četri, proti, *Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH* (turpmāk tekstā – “*Capricorn*” vai “pircējs”), otrs piedāvājuma iesniedzējs (turpmāk tekstā – “2. pretendents”), trešais piedāvājuma iesniedzējs (turpmāk tekstā – “3. pretendents”) un ceturtais potenciālais pircējs, iesniedza piedāvājumu attiecībā uz visiem aktīviem;
  - saskaņā ar ieinteresētajiem ieguldītājiem 2013. gada 19. jūlijā un 17. oktobrī nosūtītajām vēstulēm ieguldītāju atlasei bija jānotiek, ņemot vērā, pirmkārt, visu aktīvu kopējo ieņēmumu maksimizācijas un, otrkārt, darījuma nodrošinājuma prasības; piemērojot šos kritērijus, konkursa procedūras pēdējā posmā tika ņemti vērā 2. pretendenta un *Capricorn* piedāvājumi, jo tie savos attiecīgi 2014. gada 7. un 11. marta piedāvājumos, pirmām kārtām, piedāvāja visu *Nürburgring* aktīvu pārņemšanu un, otrām kārtām, bija apliecinājuši, ka tiem ir pieejams viss pirkumam nepieciešamais finansējums. Cesijas līguma projekti tika apspriesti vienlaicīgi ar šiem abiem piedāvājumu iesniedzējiem;
  - 2014. gada 11. martā pārdevēju kreditoru komiteja saistībā ar pārdevēju maksātnespējas procedūru apstiprināja *Nürburgring* aktīvu pārdošanu *Capricorn*, kuras piedāvājums sasniedza 77 miljonus EUR, kamēr 2. pretendenta piedāvājums bija no 47 līdz 52 miljoniem EUR.
- 11 2013. gada 23. decembrī prasītāja iesniedza Komisijai otro sūdzību par to, ka konkursa procedūra neesot bijusi pārredzama un nediskriminējoša. Prasītājas ieskatā, šādi izraudzītais pircējs esot saņēmis jaunu atbalstu un nodrošinājis pārdevēju saimnieciskās darbības pēctecību, un tādējādi uz to būtu jāattiecina rikožums par pārdevēju saņemtā atbalsta atgūšanu.

B. Apstrīdētie lēmumi

- 12 2014. gada 1. oktobrī Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2016/151 par valsts atbalstu SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Vācija īstenojusi *Nürburgring* kompleksam (OV 2016, L 34, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “galīgais lēmums”).
- 13 Galīgā lēmuma 2. pantā Komisija konstatēja dažu atbalsta pasākumu pārdevējiem (turpmāk tekstā – “atbalsts pārdevējiem”) nelikumību un nesaderību ar iekšējo tirgu.
- 14 Galīgā lēmuma 3. panta 2. punktā Komisija nolēma, ka uz *Capricorn* un tās meitasuzņēmumiem neattiecās atbalsta pārdevējiem iespējamā atgūšana (turpmāk tekstā – “pirmais apstrīdētais lēmums”).
- 15 Galīgā lēmuma 1. panta pēdējā ievilkumā Komisija noteica, ka *Nürburgring* aktīvu pārdošana *Capricorn* nebija valsts atbalsts (turpmāk tekstā – “otrais apstrīdētais lēmums”).
- 16 Komisija uzskatīja, ka konkursa procedūra bija notikusi atklāti, pārredzami un nediskriminējoši, ka šīs procedūras rezultātā tika noteikta tirgum atbilstoša pārdošanas cena un ka nepastāvēja saimnieciskā pēctecība starp pārdevējiem un pircēju.

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 17 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 10. jūlijā, prasītāja cēla šo prasību.
- 18 Ar 2015. gada 27. oktobra vēstuli Komisija iesniedza lūgumu pārtulkot vienu prasības pieteikumu tiesvedības valodā.
- 19 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 3. novembrī, pārdevēji lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2016. gada 18. aprīļa rīkojumu Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs tiem atļāva iestāties lietā.
- 20 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2016. gada 3. maijā, pārdevēji informēja Vispārējo tiesu, ka tie atsauc savu iestāšanos lietā.
- 21 Ar Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2016. gada 27. jūnija rīkojumu pārdevēji tika izslēgti no Vispārējās tiesas reģistra kā personas, kas iestājušās lietā, un tiem tika piespriests atlīdzināt savus, kā arī prasītājas tiesāšanās izdevumus, kas bija saistīti ar pārdevēju iestāšanos lietā.
- 22 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 17. jūnijā, Komisija lūdza Vispārējo tiesu konstatēt, ka šai prasībai vairs nav priekšmeta un ka par to vairs nav jālemj. 2016. gada 22. augustā prasītāja iesniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu izbeigt tiesvedību.
- 23 Ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 11. oktobra lēmumu tika iecelts jauns tiesnesis referents un lieta nodota Vispārējās tiesas pirmajai palātai.
- 24 2017. gada 26. jūlijā Vispārējā tiesa saskaņā ar Reglamenta 89. pantā paredzētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem aicināja puses iesniegt noteiktus dokumentus un tām uzdeva rakstveida jautājumus, aicinot tās uz tiem atbildēt rakstveidā. Lietas dalībnieki savus atbildes apsvērumus iesniedza 2017. gada 8. septembrī.
- 25 Ar 2017. gada 6. septembra rīkojumu Vispārējās tiesas pirmā palāta nolēma Komisijas pieteikumu par tiesvedības izbeigšanu izvērtēt vienlaikus ar lietas izskatīšanu pēc būtības.

- 26 Pēc pirmās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.
- 27 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 16. oktobrī, prasītāja iesniedza pieteikumu par tiesas sēdes rīkošanu. Komisija noteiktajā termiņā nepauda viedokli par tiesas sēdes rīkošanu.
- 28 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 23. novembrī, Komisija iesniedza pieteikumu par prasītājas pieteikuma par tiesas sēdes rīkošanu pielikumā sniegto dokumentu izņemšanu. 2017. gada 13. decembrī prasītāja iesniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu par dokumentu izņemšanu.
- 29 2018. gada 23. janvārī Vispārējā tiesa (pirmā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu. 2018. gada 23. februārī Vispārējā tiesa saskaņā ar Reglamenta 89. pantā paredzētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem aicināja puses iesniegt noteiktus dokumentus un tām uzdeva rakstveida jautājumus, aicinot tās uz tiem atbildēt rakstveidā. Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 24. pantam Vispārējā tiesa arī aicināja Vācijas Federatīvo Republiku iesniegt noteiktus dokumentus un tai uzdeva rakstveida jautājumus, aicinot to uz tiem atbildēt rakstveidā. Puses un Vācijas Federatīvā Republika iesniedza savus atbildes apsvērumus 2018. gada 12., 14. un 19. martā.
- 30 Lietas dalībnieku paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausi 2018. gada 25. aprīļa tiesas sēdē, pēc kuras tiesvedības mutvārdu daļa tika pabeigta.
- 31 2018. gada 18. maijā prasītāja iesniedza lūgumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu. Ar 2019. gada 11. aprīļa lēmumu Vispārējās tiesas pirmās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs noraidīja šo lūgumu.
- 32 2018. gada 20. jūlijā Komisija arī iesniedza lūgumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu. Ar 2018. gada 30. jūlija lēmumu Vispārējās tiesas pirmās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs noraidīja šo lūgumu.
- 33 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt Komisijas izvirzītās iebildes par nepieņemamību;
  - noraidīt Komisijas pieteikumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas;
  - atcelt pirmo un otro apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 34 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- galvenokārt, prasību noraidīt kā nepieņemamu;
  - pakārtoti, atzīt, ka vairs nav jālemj par prasību sakarā ar prasītājas intereses celt prasību zaudēšanu;
  - pakārtotāk, noraidīt prasību kā nepamatotu;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

A. Par lūguma atcelt pirmo apstrīdēto lēmumu pieņemamību

- 35 Prasītāja tiecas panākt, lai tiktu atcelts pirmais apstrīdētais lēmums, ar kuru Komisija, noteikusi, ka nepastāvēja saimnieciskā pēctecība starp pārdevējiem un pircēju, nolēma, ka uz šo pēdējo neattiecās atbalsta pārdevējiem iespējamā atgūšana.
- 36 Ar pirmā pamata ceturto daļu attiecībā uz to, ka *Capricorn* neieviesa jaunu komercdarbības modeli, un ar divām pirmajām trešā pamata daļām attiecībā uz kļūdām vērtējumā par saimnieciskās pēctecības esamību starp pārdevējiem un *Capricorn* prasītāja pārmet Komisijai, ka tā pirmajā apstrīdētajā lēmumā nav konstatējusi šādu saimniecisko pēctecību. Turklāt ar septīto pamatu prasītāja apgalvo, ka, pieņemot pirmo apstrīdēto lēmumu, Komisija neesot vērtējusi prasītājas apsvērumus.
- 37 Iebildumu rakstā Komisija apgalvoja, ka prasība ir nepieņemama, it īpaši ciktāl ar to tiecas apstrīdēt pirmo apstrīdēto lēmumu. Tās ieskatā, prasītāja nebija pierādījusi ne savu interesi celt prasību, ne savu *locus standi*.
- 38 Pēc tam Komisija secināja, ka Vispārējai tiesai katrā ziņā vairs nebija jālemj par prasību, tostarp par lūgumu atcelt pirmo apstrīdēto lēmumu, jo prasītāja esot zaudējusi interesi celt prasību, kas tai varētu būt bijusi iepriekš.
- 39 Puses ir vienprātis par to, ka pirmais apstrīdētais lēmums tika pieņemts formālas izmeklēšanas procedūras rezultātā.
- 40 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka 2015. gada 17. septembra spriedumā *Mory u.c./Komisija (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 104. punkts)* Tiesa lēma, ka lēmums par saimniecisko pēctecību ir jāuzskata par tādu, kas ir ar galīgo lēmumu par attiecīgo pirms tā izsniegto atbalstu “saistīts un [to] papildinošs” lēmums, ciktāl tajā ir precizēta piemērošanas joma attiecībā uz šī atbalsta saņēmēja un tādējādi uz parādnieka saistībā ar tā atmaksāšanas pienākumu statusu pēc tam, kad iestājas tāds par šī lēmuma pieņemšanu vēlāks notikums kā trešās personas veikta šī atbalsta sākotnējā saņēmēja aktīvu iegūšana.
- 41 Šajā gadījumā ar pirmo apstrīdēto lēmumu Komisija, noteikusi, ka nepastāvēja saimnieciskā pēctecība starp pārdevējiem un pircēju, nolēma, ka uz šo pēdējo neattiecās atbalsta pārdevējiem iespējamā atgūšana.
- 42 Līdz ar to ir jāsecina, ka pirmais apstrīdētais lēmums ir ar lēmumu, kurš pieņemts formālas izmeklēšanas procedūras par atbalstu pārdevējiem rezultātā, “saistīts un [to] papildinošs” lēmums.
- 43 Otrkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu “jebkura fiziska vai juridiska persona ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem”.
- 44 Ciktāl pirmais apstrīdētais lēmums attiecas uz atbalstu pārdevējiem, kas piešķirts kā individuāls atbalsts, nevis saskaņā ar atbalsta shēmu, to nevar pielīdzināt reglamentējošam aktam LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē.

45 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru personas, kas nav lēmuma adresāti, var apgalvot, ka lēmums tās skar individuāli, tikai tad, ja šis lēmums tās ietekmē šīm personām raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādu faktisko apstākļu dēļ, kas šīs personas atšķir no visām citām personām un tādējādi tās individuāli izceļ tieši tāpat kā šāda lēmuma adresātus (spriedums, 1963. gada 15. jūlijs, *Plaumann/Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, 223. lpp., un 1993. gada 19. maijs, *Cook/Komisija*, C-198/91, EU:C:1993:197, 20. punkts).

1. Par ietekmi uz prasītāju kā konkurentu

46 Prasītāja apgalvo, ka tās stāvoklis tirgū tika būtiski ietekmēts, pirmkārt, saistībā ar tās kā kandidātes uz *Nürburgring* sacikšu trases iegādi statusu un, otrkārt, saistībā ar tās iepriekšējiem ieguldījumiem *Nürburgring* sacikšu trasē, kuri pirmā apstrīdētā lēmuma dēļ esot kļuvuši nelietderīgi.

47 Komisija apstrīd šo argumentāciju.

48 Šajā ziņā valsts atbalsta jomā it īpaši ir atzīts, ka Komisijas lēmums par formālās izmeklēšanas procedūras izbeigšanu individuāli skar ne tikai uzņēmumu, kurš ir saņēmis atbalstu, bet arī ar to konkurējošos uzņēmumus, kas aktīvi līdzdarbojušies šajā procedūrā, ja attiecīgais atbalsta pasākums būtiski ietekmē to stāvokli tirgū (skat. spriedumu, 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 98. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2014. gada 5. novembris, *Vtesse Networks/Komisija*, T-362/10, EU:T:2014:928, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Būtiskas ietekmes kritērijs ļauj identificēt konkurentus, kuri ar atbalsta palīdzību tiek individualizēti tādā veidā, ka tie atbilst 1963. gada 15. jūlija spriedumā *Plaumann/Komisija* (25/62, EU:C:1963:17) izklāstītajiem pieņemamības nosacījumiem. Tādējādi atbalsts īpašā veidā individuāli izceļ konkurentus, kam ir *locus standi*, no visu pārējo personu loka un individualizē tos līdzīgi apstrīdētā lēmuma adresātam. Līdz ar to būtiska prasītājas stāvoklim tirgū radīta kaitējuma esamība nav atkarīga tieši no attiecīgā atbalsta apmēra, bet gan no apdraudējuma, ko šis atbalsts var radīt minētajam stāvoklim. Šāds apdraudējums vienāda apmēra atbalstam var atšķirties atkarībā no tādiem kritērijiem kā attiecīgā tirgus izmērs, atbalsta īpašās iezīmes, laikposma, kuram tas piešķirts, ilgums, prasītājas ietekmētās darbības primārais vai sekundārais raksturs un tās iespējas apiet atbalsta negatīvo ietekmi (skat. spriedumu, 2014. gada 5. novembris, *Vtesse Networks/Komisija*, T-362/10, EU:T:2014:928, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Ar potenciāla konkurenta statusu vien tātad nepietiek, lai piešķirtu personai tiesības celt prasību Eiropas Savienības tiesā nolūkā apstrīdēt lēmumu, kuru Komisija pieņēmusi formālas izmeklēšanas procedūras rezultātā.

51 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka pirmām kārtām, apstākļi, ka prasītāja ir apvienība ar mērķi morāli un materiāli atbalstīt autosporta atjaunošanu Nirburgringā, noteikti neizslēdz ne to, ka prasītāju var kvalificēt kā "uzņēmumu", ne to, ka noteiktas tās darbības var kvalificēt kā "saimniecisko darbību" (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *MOTOE*, C-49/07, EU:C:2008:376, 27. un 28. punkts). Otrām kārtām, prasītāja aktīvi līdzdarbojās procedūrā pirms pirmā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, jo tā 2013. gada 23. decembrī iesniedza sūdzību, uzskatot, ka pastāv saimnieciskā pēctecība starp pārdevējiem un izraudzīto pircēju un tādējādi rīkojums par atbalsta pārdevējiem atgūšanu būtu jāattiecina uz šo pircēju.

52 Tomēr no iepriekš 48. punktā minētās judikatūras izriet, ka prasītājas *locus standi* nevar secināt tikai no tā, ka tā piedalās administratīvajā procesā. Prasītājai katrā ziņā ir jāpierāda, ka atbalsts pārdevējiem varēja būtiski ietekmēt tās stāvokli tirgū.

- 53 Galīgā lēmuma 20. apsvērumā Komisija norādīja, ka atbalsta pasākumi pārdevējiem attiecās uz *Nürburgring* objektu būvniecības un ekspluatācijas finansēšanu. Turklāt šī paša lēmuma 173.–176. un 178. apsvērumā tā norādīja, ka tirgi, kuros šie pasākumi varēja kropļot konkurenci, bija sacikšu trašu, bezceļu parku, atpūtas parku, izmitināšanas objektu, restorānu, drošas braukšanas centru, autovadišanas skolu, daudzfunkcionālu zāļu, bezskaidras naudas maksājumu sistēmu, tūrisma veicināšanas, projektu izstrādes, nekustamā īpašuma būvniecības, uzņēmējdarbības vadības un automobiļu un motociklu tirdzniecības tirgi (turpmāk tekstā – “attiecīgie tirgi”). Visbeidzot minētā lēmuma 180. apsvērumā Komisija precizēja, ka attiecīgos tirgus var uzskatīt par Eiropas mēroga tirgiem.
- 54 Šajā lietā prasītāja nav ne apgalvojusi, ne *a fortiori* pierādījusi, ka prasības iesniegšanas brīdī un pirms šī datuma tā būtu darbojusies attiecīgajos tirgos. Līdz ar to tai attiecīgajos tirgos nebija nekāda stāvokļa, kuru būtu varējis ietekmēt, *a fortiori* būtiski, atbalsts pārdevējiem. Prasītāja tomēr būtībā apgalvo, ka tai ir *Capricorn* potenciāla konkurenta statuss, ņemot vērā tās piedalīšanos procedūrā *Nürburgring* aktīvu iegādei.
- 55 Katrā ziņā šīs lietas apstākļos ar prasītājas piedalīšanos konkursa procedūrā nepietika, lai apliecinātu tās nopietnu vēlmi ieiet attiecīgajos tirgos. Lai arī prasītāja piedalījās pašā pirmajā konkursa procedūras posmā, paužot interesi par *Nürburgring* aktīvu iegādi, kas tai ļāva piekļūt visiem ar šiem aktīviem saistītajiem dokumentiem, tā pati ir atzinusi, ka tai nebija iespējams iesniegt indikatīvu piedāvājumu turpmākajos šīs procedūras posmos. Turklāt, lai arī prasītāja norāda, ka tā pievienojas *ADAC* iesniegtajam piedāvājumam attiecībā tikai uz *Nürburgring* sacikšu trasi, jo tā piekrit *ADAC* nostājai saistībā ar minētās trases uzturēšanu un ekspluatāciju, prasītāja neapgalvo un *a fortiori* nepierāda, ka šī pievienošanās būtu tāda, kas gadījumā, ja tiktu izraudzīts *ADAC* piedāvājums, ļautu tai ieiet attiecīgajos tirgos kā saimnieciskās darbības veicējam.
- 56 Turklāt, ciktāl prasītāja apgalvo, ka tās stāvoklis tirgū tika būtiski ietekmēts saistībā ar tās iepriekšējiem ieguldījumiem *Nürburgring* sacikšu trasē, ir jānorāda, ka ar to vien, ka tā uz jebkāda pamata būtu veikusi ieguldījumus *Nürburgring* kompleksā, nepietiek, lai konstatētu, ka tā būtu darbojusies attiecīgajos tirgos kā saimnieciskās darbības veicējs, ko tā turklāt neapgalvo, un *a fortiori* ka tās kā saimnieciskās darbības veicēja stāvoklis minētajos tirgos būtu ticis būtiski ietekmēts ar atbalstu pārdevējiem, kura dēļ, prasītājas ieskatā, šie ieguldījumi esot kļuvuši nelietderīgi. Katrā ziņā prasītāja nepaskaidro, kādā veidā pirmais apstrīdētais lēmums, saskaņā ar kuru *Nürburgring* aktīvu pircējam nav jāatmaksā atbalsts pārdevējiem, būtu ietekmējis to ieguldījumu lietderību, kurus tā iepriekš esot veikusi *Nürburgring* kompleksā.
- 57 No tā izriet, ka neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem nevar juridiski pietiekami pierādīt, ka pirmais apstrīdētais lēmums būtu būtiski ietekmējis tās konkurences stāvokli, kas tai esot bijis attiecīgajos tirgos, kurus ietekmēja pirmajā apstrīdētajā lēmumā minētais atbalsts pārdevējiem.

2. Par ietekmi uz prasītāju kā profesionālu apvienību

- 58 Prasītāja apgalvo, ka tā ir tikusi ietekmēta kā profesionāla apvienība, jo, pirmkārt, tika būtiski ietekmēts viena no tās locekļiem, proti, *ADAC*, *Nürburgring* aktīvu iegādes kandidāta, stāvoklis tirgū un, otrkārt, tai bija pārrunas, lai aizstāvētu Vācijas autosporta intereses, it īpaši attiecībā uz *Nürburgring* autosacikšu trases atjaunošanu un popularizēšanu, un ka tā bija piedalījusies administratīvajā procedūrā, ceļot sūdzību un iesniedzot rakstveida apsvērumus un pierādījumus.
- 59 Komisija apstrīd šo argumentāciju.
- 60 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka tādai profesionālai apvienībai, kurai ir jāaizsargā tās locekļu kopējās intereses, principā ir tiesības celt prasību atcelt Komisijas galīgo lēmumu par valsts atbalstiem tikai divos gadījumos, proti, pirmkārt, tad, ja to var darīt arī tās pārstāvētie uzņēmumi vai atsevišķi no tiem var

celt prasību individuālā kārtā, un, otrkārt, tad, ja tā var norādīt uz personīgu ieinteresētību, it īpaši tādēļ, ka ar tiesību aktu, kuru tiek lūgts atcelt, ir skarts tās kā sarunu dalībnieces statuss (skat. spriedumu, 2013. gada 15. janvāris, *Aiscat/Komisija*, T-182/10, EU:T:2013:9, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 61 Attiecībā uz to, vai prasītājam ir pamats atsaukties uz vienu no tās locekļu individuālu *locus standi*, no prasītājas 2017. gada 8. septembra apsvērumiem, kas sniegti, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, izriet, ka pats ADAC nav viens no tās locekļiem un ka vienīgi ADAC locekļi, proti, reģionālie klubi, it īpaši ADAC *Mittelrhein eV* un ADAC *Nordrhein eV*, *Nürburgring* kompleksā rīko sporta pasākumus. Pēdējie minētie klubi arī esot prasītājas locekļi.
- 62 No še iepriekš 61. punktā minētās informācijas izriet, ka prasītāja kā apvienība nevar atsaukties uz ADAC – kurš nav viens no tās locekļiem un kuru līdz ar to tā nevar pārstāvēt saistībā ar šo prasību – individuālu *locus standi*.
- 63 Pieņemot, ka prasītāja būtībā vēlējas atsaukties uz noteiktu reģionālo klubu, ADAC locekļu, kas būtu arī tās locekļi, individuālu *locus standi*, ir jākonstatē, ka tā nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka pirmajam apstrīdētajam lēmumam būtu bijusi būtiska ietekme uz konkurences stāvokli, kāds šiem klubiem būtu bijis attiecīgajos tirgos, kurus ietekmēja atbalsts pārdevējiem, uz ko attiecās minētais lēmums, kā tas ir prasīts še iepriekš 48. punktā minētajā judikatūrā.
- 64 Līdz ar to ir jāsecina, ka prasītāja kā profesionāla apvienība nevar atsaukties ne uz ADAC individuālu *locus standi*, ne uz šī pēdējā reģionālo klubu *locus standi*.
- 65 Attiecībā uz to, vai prasītāja var atsaukties uz *locus standi* kā sarunu dalībnieci, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, uz kuru ir atsauce it īpaši 1988. gada 2. februāra spriedumā *Kwekerij van der Kooy u.c./Komisija* (67/85, 68/85 un 70/85, EU:C:1988:38, 21. un 22. punkts), un 1993. gada 24. marta spriedumā *CIRFS u.c./Komisija* (C-313/90, EU:C:1993:111, 29. un 30. punkts), lai tiktu atzīts, ka apvienība prasītāja ir tikusi ietekmēta individuāli, tai ir jāatrodas īpašā situācijā, kurā tai bija sarunu rīkotājas [dalībnieces] stāvoklis, kas bija skaidri ierobežots un cieši saistīts ar lēmuma priekšmetu, radot tai tādu stāvokli, kurā tā ir individuāli izcelta salīdzinājumā ar visām citām personām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 9. jūlijs, *3F/Komisija*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 87. punkts un tajā minētā judikatūra, un rīkojumu, 2012. gada 29. marts, *Asociación Española de Banca/Komisija*, T-236/10, EU:T:2012:176, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 66 1988. gada 2. februāra spriedumā *Kwekerij van der Kooy u.c./Komisija* (67/85, 68/85 un 70/85, EU:C:1988:38, 20.–24. punkts) Tiesa atzina *locus standi* sabiedrības interešu profesionālai organizācijai, kas ne tikai bija aktīvi piedalījusies procedūrā, it īpaši iesniedzot Komisijai rakstveida apsvērumus, bet arī veikusi pārrunas attiecīgo jomas profesionālu interesēs par gāzes tarifiem, kurus vēlāk Komisija uzskatīja par nesaderīgiem ar iekšējo tirgu, un kas tādējādi bija viena no tā līguma parakstītājam pusēm, ar kuru bija noteikti Komisijas apstrīdētie tarifi.
- 67 1993. gada 24. marta spriedumā *CIRFS u.c./Komisija* (C-313/90, EU:C:1993:111, 29. un 30. punkts) Tiesa tāpat atzina *locus standi* profesionālajai apvienībai, kas ne tikai bija aktīvi piedalījusies procedūrā, bet arī darbojusies kā sarunu dalībnieci tādās “disciplīnas” ieviešanā, ar ko tiecās regulēt atbalsta piešķiršanu attiecīgajai rūpniecības nozarei, par kuru bija runa minētajā lietā.
- 68 Savienības tiesa ir lēmusi, ka īpaša sarunu vedēja [dalībnieka] statusa atzīšanai prasītājam profesionālajai apvienībai nepietiek ar to, ka šī prasītāja profesionālā apvienība tikai sniedza savus apsvērumus oficiālajā [formālajā] izmeklēšanas procedūrā (rīkojums, 2012. gada 29. marts, *Asociación Española de Banca/Komisija*, T-236/10, EU:T:2012:176, 46. punkts) vai iesniedza sūdzību, kas bija minētais procedūras pamatā (spriedums, 2009. gada 9. jūlijs, *3F/Komisija* C-319/07 P, EU:C:2009:435, 94. un 95. punkts).

- 69 Attiecībā uz 2005. gada 13. decembra spriedumā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* (C-78/03 P, EU:C:2005:761, 53.–59. punkts) noteiktajiem stingrajiem nosacījumiem ir jāuzskata, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tai formālajā izmeklēšanas procedūrā pirms pirmā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas bija sarunu dalībnieces stāvoklis, kurš bija skaidri ierobežots un cieši saistīts ar pašu šī lēmuma priekšmetu, ar ko varētu pamatot, ka tā bijusi individuāli ietekmēta.
- 70 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka pirmais apstrīdētais lēmums to būtu individuāli skāris vai būtu individuāli skāris kādu no tās locekļiem.
- 71 Ir jāatgādina, ka prasības pieņemamības nosacījumi ir kumulatīvi (spriedums, 2012. gada 28. marts, *Ryanair*/Komisija, T-123/09, EU:T:2012:164, 199. punkts). Tādējādi, neesot nepieciešamībai pārbaudīt prasītājas interesi celt prasību par pirmā apstrīdētā lēmuma atcelšanu, ne *a fortiori* Komisijas pieteikumu izbeigt tiesvedību, pamatojoties uz prasītājas intereses celt prasību par šī paša lēmuma atcelšanu zaudēšanu, prasība ir jāatzīst par nepieņemamu, ciktāl ar to tiecas atcelt minēto lēmumu individuālas ietekmes neesamības dēļ.

B. Par lūgumu atcelt otro apstrīdēto lēmumu

- 72 Prasītāja tiecas panākt arī to, lai tiek atcelts otrais apstrīdētais lēmums, ar kuru Komisija noteica, ka *Nürburgring* aktīvu pārdošana *Capricorn* nebija valsts atbalsts.

1. Par pieņemamību un par pieteikumu izbeigt tiesvedību

- 73 Iebildumu rakstā Komisija apgalvo, ka prasība ir nepieņemama, ciktāl ar to tiecas atcelt otro apstrīdēto lēmumu. Tās ieskatā, prasītāja nav pierādījusi ne tās interesi celt prasību, ne tās *locus standi* attiecībā uz minēto lēmumu. Turklāt šis pats lēmums neesot pārsūdzams tiesību akts LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 74 Pakārtoti, Komisija vēlāk iesniedza pieteikumu izbeigt tiesvedību, jo prasītāja katrā ziņā bija zaudējusi jebkādu interesi celt prasību, kāda tai būtu varējusi būt iepriekš par otrā apstrīdētā lēmuma atcelšanu.
- 75 Šajā gadījumā vispirms ir jāpārbauda, vai prasītājai ir *locus standi* attiecībā uz otrā apstrīdētā lēmuma atcelšanu, un pēc tam jāpārbauda, pirmkārt, cik lielā mērā tai ir un tā saglabā interesi panākt šādu atcelšanu un, otrkārt, vai otrais apstrīdētais lēmums ir vai nav pārsūdzams tiesību akts LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 76 Attiecībā uz tās *locus standi* prasītāja apgalvo, ka to ir tieši un individuāli skāris otrais apstrīdētais lēmums. Šajā ziņā tās “ieinteresētās personas” īpašais statuss Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108. panta] piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.), 1. panta h) punkta izpratnē, kas saistīts ar prasības konkrēto priekšmetu, esot pietiekams, lai to individualizētu LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 77 Turklāt prasītāja apgalvo, ka gan tās stāvoklis tirgū, gan viena no tās locekļu, proti, *ADAC*, stāvoklis tirgū tika būtiski ietekmēti sakarā ar to, ka tie abi bija *Nürburgring* aktīvu iegādes kandidāti.
- 78 Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka tā ir tikusi individuāli skarta kā profesionāla apvienība, kas aizstāv Vācijas autosporta intereses.
- 79 Komisija apstrīd šo argumentāciju. Tā it īpaši apgalvo, ka prasītāju, ciktāl tā nav pierādījusi, ka tā pati vai *ADAC* atradās konkurences attiecībās ar *Capricorn*, nevar uzskatīt par “ieinteresēto pusi” LESD 108. panta 2. punkta izpratnē.

- 80 Valsts atbalsta kontroles procedūrā ir jānošķir, pirmkārt, ar LESD 108. panta 3. punktu izveidotais atbalsta iepriekšējās izskatīšanas posms, kura mērķis ir vienīgi ļaut Komisijai izveidot pirmo viedokli par attiecīgā atbalsta daļēju vai pilnīgu saderību, un, otrkārt, LESD 108. panta 2. punktā noteiktais izmeklēšanas posms, kura mērķis ir ļaut Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas faktiem. Tikai saskaņā ar procedūru, kas ir paredzēta ar šo pēdējo tiesību normu, LESD ir paredzēta procesuālā garantija, kas ir Komisijas pienākums informēt ieinteresētās personas, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus (spriedumi, 1993. gada 19. maijs, *Cook/Komisija*, C-198/91, EU:C:1993:197, 22. punkts; 1993. gada 15. jūnijs, *Matra/Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, 16. punkts, un 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaiiki Techniki/Komisija*, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 35. punkts).
- 81 Ja, neuzsākot LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālās izmeklēšanas procedūru, Komisija ar lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz šā paša panta 3. punktu, atzīst, ka valsts pasākums nav uzskatāms par ar iekšējo tirgu nesaderīgu atbalstu, šo procesuālo garantiju saņēmēji tā izpildi var nodrošināt tikai tad, ja tie var apstrīdēt šo lēmumu Savienības tiesā. Šo iemeslu dēļ Savienības tiesa atzīst par pieņemamu prasību atcelt šādu lēmumu, ko ceļ ieinteresētā persona LESD 108. panta 2. punkta izpratnē, ja šīs prasības autors, to ceļot, mēģina aizsargāt procesuālās tiesības, kas tam ir saskaņā ar šo pēdējo tiesību normu (spriedums, 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaiiki Techniki/Komisija*, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 36. punkts).
- 82 Tādējādi ir jāuzskata, ka visas ieinteresētās personas ir jāuzskata par tādām, kuras lēmums, ar ko iepriekšējās izskatīšanas posmā konstatēta atbalsta neesamība, skar tieši un individuāli (spriedums, 2012. gada 28. marts, *Ryanair/Komisija*, T-123/09, EU:T:2012:164, 68. punkts), ņemot vērā, ka tad, ja šāda puse ir cēlusi sūdzību, Komisijas atteikšanās apmierināt šo sūdzību katrā ziņā ir jāanalizē kā atteikšanās uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru (spriedums, 2010. gada 18. novembris, *NDSHT/Komisija*, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 51.–54. punkts).
- 83 Šajā gadījumā puses ir vienisprātis par to, ka otrais apstrīdētais lēmums ir lēmums, kas pieņemts pēc atbalsta iepriekšējās izskatīšanas posma, kurš ieviests ar LESD 108. panta 3. punktu, nevis pēc formālās izmeklēšanas procedūras. Tā kā iepriekš 54.–57., 61.–64., 69. un 70. punktā minēto iemeslu dēļ – ņemot vērā, ka šie iemesli attiecas arī uz sūdzību par otro apstrīdēto lēmumu, – prasītāju vai kādu no tās locekļiem nevar uzskatīt par tādu, kas atbilst 1963. gada 15. jūlija spriedumā *Plaumann/Komisija* (25/62, EU:C:1963:17) izvirzītajiem pieņemamības nosacījumiem, lai noteiktu, vai tai ir *locus standi* attiecībā uz otrā apstrīdētā lēmuma atcelšanu, ir jāpārbauda, vai tā ir juridiski pietiekami pierādījusi, ka ir ieinteresētā puse.
- 84 Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punktu “ieinteresētās personas” ir visas dalībvalstis un visas personas, uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums. Citiem vārdiem sakot, runa ir par nenoteiktu adresātu kopumu. Šajā tiesību normā tomēr nav izslēgts, ka uzņēmums, kas nav atbalsta saņēmēja tiešs konkurents, ir kvalificējams kā “ieinteresētā persona”, ja tas apgalvo, ka tā intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums. Pietiek ar to, ka šis uzņēmums no juridiskā viedokļa pietiekami pierāda, ka atbalstam var būt konkrēta ietekme uz tā stāvokli (skat. spriedumu, 2011. gada 24. maijs, *Komisija/Kronoply un Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63.–65. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 85 Turklāt Tiesai ir bijusi iespēja precizēt, ka nav izslēgts, ka darbiniekus pārstāvoša vienība, kas pēc savas būtības ir izveidota, lai pārstāvētu tās dalībnieku kolektīvās intereses, tiek uzskatīta par “ieinteresēto [pusi]” LESD 108. panta 2. punkta izpratnē, ja tā pierādītu, ka tās pašas vai tās dalībnieku intereses iespējami ietekmētu atbalsta piešķiršana. Tomēr šai vienībai bija juridiski pietiekami jāpierāda, ka atbalsts varēja konkrēti ietekmēt tās vai tās pārstāvēto locekļu situāciju (spriedums, 2009. gada 9. jūlijs, *3F/Komisija*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 33. punkts).
- 86 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka prasītājas kā tādas apvienības, kuras mērķis, kas nav peļņas gūšanas mērķis, ir *Nürburgring* autosacikšu trases atjaunošana un popularizēšana un tās dalībnieku, no kuriem daži minētajā trasē rīko sporta pasākumus, kolektīvo interešu veicināšana, pašas intereses varēja tieši

ietekmēt atbalsta piešķiršana, kas, prasītājas ieskatā, esot bijis jākonstatē otrajā apstrīdētajā lēmumā, jo konkursa procedūra neesot bijusi atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu un tās rezultātā *Nürburgring* aktīvi neesot pārdoti *Capricorn* par tirgus cenu.

- 87 Tā kā Komisija savā vērtējumā par valsts atbalsta saderību ietver lielu skaitu dažādu apsvērumu, nevar tikt izslēgts, ka vienība, kas pārstāv kolektīvās intereses, saistībā ar šiem apsvērumiem varētu iesniegt Komisijai apsvērumus, ko tā varētu ņemt vērā LESD 108. panta 2. punktā paredzētajā formālajā izmeklēšanas procedūrā (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2015. gada 6. oktobris, *Comité d'entreprise SNCM /Komisija, C-410/15 P(I)*, EU:C:2015:669, 12. punkts).
- 88 Šajā gadījumā nevar izslēgt, ka prasītāja, ņemot vērā tās mērķi, kas tieši ir *Nürburgring* autosacikšu trases atjaunošana un popularizēšana, un apstākļi, ka tā piedalījās konkursa procedūras pirmajā posmā un šajā saistībā apkopoja daudz informācijas par *Nürburgring* aktīviem, LESD 108. panta 2. punktā paredzētajā formālās izmeklēšanas procedūrā varētu iesniegt Komisijai apsvērumus, ko tā varētu iekļaut atklātā, pārredzamā, nediskriminējošā un beznosacījumu vērtējumā par konkursa procedūru un par to, vai *Nürburgring* aktīvi šajā procedūrā tika nodoti par tirgus cenu.
- 89 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš 84. un 85. punktā izklāstītos apsvērumus un iepriekš minētos vērtējumus, ir jāatzīst prasītājas kā ieinteresētās puses statuss attiecībā uz otro apstrīdēto lēmumu.
- 90 Saistībā ar prasītājas interesi celt prasību Komisija savā pieteikumā izbeigt tiesvedību apgalvo, ka prasītāja to esot zaudējusi it īpaši tādēļ, ka *Capricorn* esot samaksājusi visu *Nürburgring* aktīvu pirkuma cenu un atteikusies no savām tiesībām izbeigt pirkuma līgumu gadījumā, ja Komisija pieņemtu lēmumu atgūt atbalstu pārdevējiem no *Capricorn*.
- 91 Tomēr ir jāatgādina, ka “ieinteresētajām [personām]” LESD 108. panta 2. punkta izpratnē ir interese panākt iepriekšējās izskatīšanas posma noslēgumā pieņemta lēmuma atcelšanu, jo atbilstoši LESD 108. pantam šāda atcelšana Komisijai radītu pienākumu sākt formālas izmeklēšanas procedūru un tām ļautu sniegt savus apsvērumus, tādējādi ietekmējot Komisijas jauno lēmumu (spriedums, 2009. gada 10. februāris, *Deutsche Post un DHL International/Komisija, T-388/03*, EU:T:2009:30, 62. un 64. punkts). Šajā gadījumā prasītājai ir interese, lai otrais apstrīdētais lēmums tiktu atcelts, ciktāl tā ar piekto un astoto pamatu apstrīd to, ka šis lēmums, ar kuru konstatēta *Capricorn* piešķirta atbalsta neesamība konkursa procedūrā, ir ticis pieņemts, Komisijai neuzsākot formālu izmeklēšanas procedūru, pārkāpjot prasītājas kā ieinteresētās puses procesuālās tiesības.
- 92 Ja Vispārējā tiesa atceltu otro apstrīdēto lēmumu sakarā ar prasītājas procesuālo tiesību pārkāpumu, Komisijai principā būtu jāuzsāk formālā izmeklēšanas procedūra par *Nürburgring* aktīvu pārdošanu un tā lūgtu prasītājai kā ieinteresētajai pusei iesniegt savus apsvērumus. Līdz ar to pašai otrā apstrīdētā lēmuma atcelšanai var būt juridiskas sekas attiecībā uz prasītāju kā ieinteresēto pusi.
- 93 Tādējādi ir jāsecina, ka attiecībā uz otro apstrīdēto lēmumu prasītājai kā ieinteresētajai pusei ir *locus standi* un ka tai ir un saglabājas interese celt prasību, lai nodrošinātu procesuālās tiesības, kas tai, ņemot vērā šo pašu [ieinteresētās puses] statusu, ir saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.
- 94 No tā izriet, ka iebilde par nepieņemamību un, pakārtoti, Komisijas iesniegtais pieteikums izbeigt tiesvedību ir jānoraida un ka šī prasība ir pieņemama, ciktāl tā attiecas uz otro apstrīdēto lēmumu un ciktāl ar to tiecas nodrošināt prasītājas procesuālās tiesības, kas tai ir saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Ciktāl prasītājas prasība atcelt tiesību aktu pārsniedz šo mērķi, tā ir jānoraida kā nepieņemama, un Vispārējai tiesai nav pienākuma izteikties par pārējām Komisijas izvirzītajām iebildēm par nepieņemamību.

2. Par pielikumu pieņemamību

a) Par pielikumu C.1 un C.6 līdz C.9 pieņemamību

- 95 Atbildes rakstā uz repliku Komisija oficiāli apstrīd četru prasītājas replikas pielikumā sniegto pierādījumu, proti, pielikumu C.1 un C.6 līdz C.8 pieņemamību. Šajā ziņā tā norāda, ka, ņemot vērā to, ka prasītāja nav pamatojusi šo pierādījumu novēloto iesniegšanu, tie būtu jāatzīst par nepieņemamiem. Prasītāja apgalvo, ka šo pielikumu mērķis ir apstrīdēt Komisijas iebildumu rakstā minētos apgalvojumus.
- 96 Turklāt Komisija apstrīd prasītājas replikas pielikumā, proti, pielikumā C.9, sniegtās doktrīnas piezīmes pieņemamību. Šajā ziņā prasītāja atgādina, ka prasības pieteikumā tā bija norādījusi pilnīgas šīs piezīmes atsauces.
- 97 Reglamenta 85. panta 2. punktā ir precizēts, ka replikas rakstā un atbildes rakstā uz repliku puses savas argumentācijas atbalstam var sniegt papildu pierādījumus vai izteikt pierādījumu piedāvājumus ar nosacījumu, ka kavēšanās šo ziņu iesniegšanā ir attaisnota.
- 98 Tomēr no judikatūras izriet, ka uz pierādījumu atspēkojumiem un uz pierādījumu papildinājumiem, kas iesniegti, atbildot uz pretējās puses iebildumu rakstā ietvertajiem pierādījumu atspēkojumiem, neattiecas Reglamenta 85. panta 1. un 2. punktā paredzētais noteikums par noilguma termiņu. Šī norma attiecas uz jauniem pierādījumu piedāvājumiem, un tā ir interpretējama, ņemot vērā minētā reglamenta 92. panta 7. punktu, kurā ir nepārprotami paredzēts, ka ir iespējams iesniegt pierādījumu atspēkojumus un papildināt iepriekš iesniegtos pierādījumus (spriedums, 2007. gada 12. septembris, Komisija/Trends u.c., T-448/04, nav publicēts, EU:T:2007:265, 52. punkts).
- 99 Šajā gadījumā ir jānorāda, ka pielikumi C.1 un C.6 līdz C.8 ir pierādījumu atspēkojumi un to mērķis ir apstrīdēt Komisijas iebildumu rakstā minētos apgalvojumus. Lai nodrošinātu sacīkstes principa ievērošanu, šie pielikumi tāpat ir jāatzīst par pieņemamiem.
- 100 Attiecībā uz pielikumu C.9 ir jānorāda, ka runa bija par publiski pieejamu dokumentu, ar kuru prasītāja pamatoja savu argumentu un kura pierādījuma spēku Komisija tomēr bija apšaubījusi. Šī iemesla dēļ arī šis pielikums ir jāatzīst par pieņemamu.

b) Par Komisijas 2017. gada 8. septembra apsvērumu, kas sniegti, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, 7. un 8. pielikuma pieņemamību

- 101 Pieteikumā par tiesas sēdes rīkošanu prasītāja oficiāli apstrīd divu Komisijas 2017. gada 8. septembra apsvērumu, kas sniegti, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, pielikumā sniegtu pierādījumu, proti, 7. un 8. pielikuma, pieņemamību. Tā norāda, ka tie esot iesniegti novēloti.
- 102 Komisija apgalvo, ka aplūkojamie pierādījumi atbilst divām *Deutsche Bank AG* 2014. gada 17. un 25. februāra vēstulēm, kurās, tās ieskatā, uzsvērts *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstules *Capricorn* piedāvājuma atbalstam (turpmāk tekstā – “*Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstule”) saistošais raksturs. Šajā ziņā ir jānorāda, ka uz minētās vēstules saistošo raksturu attiecās viens no Vispārējās tiesas Komisijai uzdotajiem jautājumiem saistībā ar 2017. gada 26. jūlija procesa organizatorisko pasākumu.
- 103 Pamatojoties uz Reglamenta 89. pantu, ar kuru Vispārējai tiesai ir atļauts pusēm uzdot jautājumus un lūgt iesniegt dokumentus, lai noskaidrotu atsevišķus tiesvedības aspektus, šie pielikumi tāpat ir jāatzīst par pieņemamiem.

c) Par pielikuma G.13 pieņemamību

- 104 Tiesas sēdē Komisija oficiāli apstrīdēja vienu no prasītājas 2017. gada 8. septembra apsvērumu, kas sniegti, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, pielikumā sniegtajiem pierādījumiem, proti, pielikumu G.13, un lūdza to izņemt.
- 105 Prasītāja apgalvo, ka ar šo pierādījumu tiecās pamatot savu prasībā minēto pievienošanos ADAC piedāvājumam attiecībā vienīgi uz *Nürburgring* sacīkšu trasi. Šajā ziņā ir jānorāda, ka uz šīs pievienošanās apjomu attiecās viens no Vispārējās tiesas Komisijai uzdotajiem jautājumiem saistībā ar 2017. gada 26. jūlija procesa organizatorisko pasākumu.
- 106 Pamatojoties uz Reglamenta 89. pantu, ar kuru Vispārējai tiesai ir atļauts pusēm uzdot jautājumus un lūgt iesniegt dokumentus, lai noskaidrotu atsevišķus tiesvedības aspektus, šis pielikums tāpat ir jāatzīst par pieņemamu un ir jānorāda Komisijas iesniegtais pieteikums par šī pielikuma izņemšanu.

d) Par pielikumu H.1 un H.2 pieņemamību

- 107 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 23. novembrī (skat. iepriekš 28. punktu), Komisija oficiāli apstrīd divu prasītājas 2017. gada 16. oktobrī iesniegtā pieteikuma par tiesas sēdes rīkošanu pielikumā sniegtu pierādījumu, proti, pielikumu H.1 un H.2 pieņemamību, un lūdz tos izņemt.
- 108 Ir jānorāda, ka, kā apgalvo prasītāja, ar pielikumiem H.1 un H.2 tiecās atspēkot Komisijas 2017. gada 8. septembra apsvērumus, atbildot uz Vispārējās tiesas 2017. gada 26. jūlijā uzdotajiem jautājumiem.
- 109 Šajos apstākļos pielikumi H.1 un H.2 ir jāatzīst par pieņemamiem un ir jānorāda Komisijas iesniegtie pieteikumi par šo pielikumu izņemšanu.

3. Par lietas būtību

a) Ievada apsvērumi par pārbaudes tiesā apjomu attiecībā uz tādu lēmumu par atbalsta neesamību, kas pieņemts iepriekšējas izskatīšanas posma noslēgumā

- 110 Vispirms ir jāatgādina, ka ar LESD 108. panta 3. punktu un Regulas Nr. 659/1999 4. pantu ir ieviests paziņoto atbalsta pasākumu iepriekšējas izskatīšanas posms, kura mērķis ir ļaut Komisijai izveidot pirmo viedokli par attiecīgā pasākuma saderību ar iekšējo tirgu. Šī posma noslēgumā Komisija konstatē, ka šis pasākums vai nu nav uzskatāms par atbalstu, vai arī ietilpst LESD 107. panta 1. punkta piemērošanas jomā. Pēdējā minētajā gadījumā minētais pasākums var neradīt šaubas attiecībā uz tā saderību ar iekšējo tirgu vai – tieši otrādi – radīt (spriedums, 2011. gada 24. maijs, Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 43. punkts).
- 111 Ja iepriekšējas izskatīšanas posma noslēgumā Komisija pieņem lēmumu, ar kuru tā konstatē, ka valsts pasākums nav atbalsts, kas ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu, tā arī netieši atsakās uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru. Šis princips ir piemērojams gan gadījumā, kad lēmums ir pieņemts tādēļ, ka Komisija ir uzskatījusi, ka atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 4. panta 3. punktu, ko sauc par "lēmumu necelt iebildumus", gan tad, ja tā uzskata, ka pasākums neietilpst LESD 107. panta 1. punkta piemērošanas jomā un tāpat nav atbalsts saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 4. panta 2. punktu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaiiki Techniki* /Komisija, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 52. punkts, un 2012. gada 28. marts, *Ryanair*/Komisija, T-123/09, EU:T:2012:164, 68. punkts).

- 112 Saskaņā ar judikatūru, ja prasītājs lūdz atcelt lēmumu, ar kuru atzīts, ka attiecīgais pasākums nav valsts atbalsts, vai lēmumu necelt iebildumus, tas galvenokārt apstrīd to, ka Komisijas lēmums par attiecīgo atbalstu ticis pieņemts, šai iestādei neuzsākot formālo izmeklēšanas procedūru, tādējādi pārkāpjot tā procesuālās tiesības. Lai tiktu apmierināta prasītāja prasība atcelt tiesību aktu, tas nolūkā aizsargāt procesuālās tiesības, kas tam ir saistībā ar formālo izmeklēšanas procedūru, var izvirzīt jebkādu pamatu, lai pierādītu, ka Komisijai, izskatot informāciju un pierādījumus, kas bija vai varēja būt tās rīcībā aplūkojamā pasākuma iepriekšējas izskatīšanas posmā, bija jārodas šaubām par šī pasākuma kvalificēšanu par valsts atbalstu vai par tā saderību ar iekšējo tirgu (spriedumi, 2013. gada 13. jūnijs, *Ryanair/Komisija*, C-287/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:395, 60. punkts, un 2014. gada 25. novembris, *Ryanair/Komisija*, T-512/11, nav publicēts, EU:T:2014:989, 31. punkts), šajā ziņā ņemot vērā to, ka informācija, kas “varēja būt” Komisijas rīcībā, ir tā, kurai, šķiet, ir nozīme vērtējumā, kas jāveic, un kuru tā, iesniedzot pieteikumu, varēja iegūt iepriekšējas izskatīšanas posmā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. septembris, *Komisija/Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 71. punkts).
- 113 Šādu šaubu esamības pierādījumu it īpaši var iesniegt, atsaucoties uz saskaņotu norāžu kopumu: jautājums par to, vai pastāv šaubas, attiecībā uz lēmumu, ar kuru konstatē, ka attiecīgais pasākums nav valsts atbalsts, ir jārisina, izmeklējot gan apstākļus, kādos tika pieņemts lēmums par iebildumu necelšanu, gan tā saturu, salīdzinot vērtējumu, uz kuru Komisija pamatojās šajā lēmumā, ar informāciju, kas bija vai varēja būt tās rīcībā brīdī, kad tā lēma par attiecīgā pasākuma kvalificēšanu par valsts atbalstu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 24. janvāris, *3F/Komisija*, C-646/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:36, 31. punkts).
- 114 Tādējādi Komisijai ir pienākums uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, ja, ņemot vērā iegūto informāciju vai informāciju, ko tā varēja gūt iepriekšējā izskatīšanas stadijā, tai joprojām ir būtiskas grūtības novērtēt attiecīgo pasākumu. Šis pienākums tieši izriet no LESD 108. panta 3. punkta, kā tas interpretēts judikatūrā, un tas ir apstiprināts Regulas Nr. 659/1999 4. pantā, ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir kvalificējams par atbalstu vai saderīgs ar iekšējo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 21. decembris, *Club Hotel Loutraki u.c./Komisija*, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 30.–33. punkts, un 2008. gada 12. februāris, *BUPA u.c./Komisija*, T-289/03, EU:T:2008:29, 328. punkts). Tādā gadījumā Komisija nevar atteikties uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, pamatojoties uz citiem apstākļiem, tādiem kā trešo personu intereses, procesuālās ekonomijas apsvērumi vai kādi citi administratīvo vai politisko ērtību apsvērumi (spriedums, 2009. gada 10. februāris, *Deutsche Post* un *DHL International/Komisija*, T-388/03, EU:T:2009:30, 90. punkts).
- 115 Tiesas stadijā Savienības tiesas kontrolei ir jākoncentrējas uz jautājumu par to, vai, ņemot vērā šajā gadījumā prasītājas izvirzītos argumentus un sniegtos pierādījumus, apsvērumi, uz kuriem Komisija balstījās lēmumā par atbalsta neesamību, radīja grūtības, kas varēja raisīt šaubas un līdz ar to pamatot formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1993. gada 19. maijs, *Cook/Komisija*, C-198/91, EU:C:1993:197, 31. punkts, un 1993. gada 15. jūnijs, *Matra/Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, 34. punkts).

b) Ievada apsvērumi par prasības priekšmetu

- 116 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Vispārējai tiesai prasītājas prasība, ar ko tiek apstrīdēta tikai lēmuma par atbalsta novērtējumu pamatotība, ja prasītāja nav skaidri izvirzījusi pamatu šim mērķim, nav jāinterpretē kā tāda, kas patiesībā ir vērsta uz to, lai saglabātu procesuālās tiesības, kuras prasītājai izriet no LESD 108. panta 2. punkta. Šādā gadījumā pamata interpretācijas dēļ prasības priekšmets faktiski tiktu pārkvalificēts (skat. spriedumu, 2011. gada 24. maijs, *Komisija/Kronoply* un *Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 117 Tomēr šādas prasības pamatu interpretēšanas pilnvaru robežas Vispārējai tiesai netraucē izvērtēt argumentus pēc būtības, ko prasītāja izvirzījusi, lai pārbaudītu, vai tie ietver arī informāciju, kas pamatotu pamatu, kuru tāpat bija izvirzījusi prasītāja un kurā bija skaidri apgalvots, ka pastāv būtiski sarežģījumi, kuru dēļ esot attaisnota LESD 108. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšana (spriedums, 2011. gada 24. maijs, Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 56.–58. punkts).
- 118 Šajā gadījumā prasītāja min deviņus pamatus, no kuriem astoņus – savas prasības atbalstam, ciktāl ar to tiecas panākt otrā apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Jāatgādina, ka prasības septītais pamats, ar kuru prasītāja apgalvo, ka, pieņemot pirmo apstrīdēto lēmumu, Komisija neesot izvērtējusi tās apsvērumus, bija vērsti vienīgi pret pirmo apstrīdēto lēmumu, attiecībā uz kuru netika uzskatīts, ka prasītājai ir *locus standi*.
- 119 Piektais un astotais pamats skaidri attiecas uz prasītājas procesuālo tiesību pārkāpumu, jo Komisija neuzsāka LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru, lai arī apstāklim, ka *Nürburgring* aktīvi tika pārdoti par zemāku cenu nekā tirgus cena, būtu vajadzējis likt tai uzskatīt, ka pircējam bija piešķirts atbalsts.
- 120 Turklāt pirmais pamats attiecas uz kļūdām, ko Komisija esot pieļāvusi, konstatējot atbilstīgos faktus galvenokārt attiecībā uz konkursa procedūru. Otrais pamats attiecas uz kļūdām, ko Komisija pieļāvusi, vērtējot pircēja piedāvājuma finansējuma apstiprinājumu. Trešais pamats attiecas uz kļūdām, ko Komisija pieļāvusi it īpaši attiecībā uz vērtējumu par jauna valsts atbalsta par labu *Capricorn* – atbalsta, kas ir *Nürburgring* aktīvu pārdošana, – esamību. Šajā pamatā prasītāja skaidri apgalvo, ka Komisijai būtu vajadzējis uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru. Turklāt piektajā un astotajā pamatā attiecībā uz tās procesuālo tiesību pārkāpumu prasītāja skaidri atsauca uz trešā pamata trešo daļu kā tādu, ar ko ir jāvar pierādīt, ka iepriekšējās izskatīšanas posma noslēgumā Komisijai būtu vajadzējis šaubīties par pircēja samaksātās pārdošanas cenas saderību ar iekšējo tirgu. Visbeidzot ceturtais pamats attiecas uz Komisijas pieļautajām kļūdām, vērtējot konkursa procedūras pārredzamo un nediskriminējošo raksturu.
- 121 Lai vērtētu piekto un astoto pamatu, saskaņā ar iepriekš 117. punktā minēto judikatūru tātad ir jāpārbauda visi pārējie prasītājas izvirzītie pamati, ar ko tiecas panākt otrā apstrīdētā lēmuma atcelšanu un ko var uzskatīt par tādiem, kas pierāda tādu grūtību esamību, kuru dēļ Komisijai būtu vajadzējis uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru.
- 122 Šajā ziņā vispirms ir jāvērtē argumenti par konkursa procedūras pārredzamo un nediskriminējošo raksturu, proti, pirmā pamata otrā daļa un ceturtais pamats, un argumenti par *Capricorn* piedāvājuma finansējumu, proti, pirmā pamata pirmā un trešā daļa un otrais pamats.
- 123 Turpinot būs jāvērtē pirmā pamata piektā daļa attiecībā uz pārdošanas procesa turpināšanu pēc *Nürburgring* aktīvu piešķiršanas *Capricorn* 2014. gada 11. martā un trešā pamata trešā daļa attiecībā uz apstākli, ka *Nürburgring* aktīvu pārdošana ir valsts atbalsts par labu *Capricorn*.
- 124 Visbeidzot būs jāvērtē sestais un devītais pamats par citiem prasītājas procesuālo tiesību pārkāpumiem, kas arī var ietekmēt Komisijas otrajā apstrīdētajā lēmumā izdarīto secinājumu par tādu būtisku grūtību novērtēt attiecīgo pasākumu neesamību, ar ko pamatotu LESD 108. panta 2. punktā paredzētās formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu. Sestais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Devītais un pēdējais pamats ir par tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu.

c) Par piektā un astotā pamata attiecībā uz LESD 108. panta 2. punkta un Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punkta, kā arī prasītājas procesuālo tiesību pārkāpumu, skatot šos pamatus kopsakarā, un par pirmo, otro, trešo un ceturto pamatu

- 125 Ar piekto pamatu prasītāja apgalvo, ka, konstatējot, ka konkursa procedūras rezultātā pircējam netika piešķirts jauns valsts atbalsts, un līdz ar to netieši atsakoties uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija pārkāpa LESD 108. panta 2. punktu un Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktu.
- 126 Ar astoto pamatu prasītāja apgalvo, ka, ar otro apstrīdēto lēmumu netieši atsakoties uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija pārkāpa tās tiesības iesniegt piezīmes [apsvērumus], kas paredzētas Regulas Nr. 659/1999 20. panta 1. punktā, un būtiskus procedūras noteikumus.
- 127 Prasītājas ieskatā, Komisijai būtu vajadzējis šaubīties par pircēja samaksātās pārdošanas cenas saderību ar iekšējo tirgu.
- 128 Komisija apstrīd šo argumentāciju.
- 129 Kā ir norādīts iepriekš 121.–123. punktā, lai varētu vērtēt piekto un astoto pamatu, ir jāpārbauda, vai pirmais, otrais, trešais un ceturtais pamats ļauj pierādīt, ka iepriekšējas izskatīšanas posma noslēgumā Komisija saskārās ar grūtībām, kuras prasīja formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu.

1) Par pirmā pamata pirmajām trim daļām un par otro un ceturto pamatu attiecībā uz “Capricorn” piešķirta atbalsta esamību “Nürburgring” aktīvu pārdošanā

- 130 Ar pirmā pamata pirmajām trim daļām un ar otro un ceturto pamatu prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka konkursa procedūra bija atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu.
- 131 Turklāt prasītāja apgalvo, ka nav tikusi piemērota darījuma nodrošinājuma prasība, ciktāl *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstule nebija *Capricorn* piedāvājuma finansējuma garantija.
- 132 Attiecībā uz šiem diviem galvenajiem iebildumiem ir jānosaka, vai Komisijas veiktā pārbaude par konkursa procedūras likumību bija tāda, lai varētu noraidīt tādu būtisku grūtību novērtēt attiecīgo pasākumu esamību, ar ko var pamatot formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu.
- 133 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, ja uzņēmums, kas ir saņēmis ar iekšējo tirgu nesaderīgu valsts atbalstu, tiek pārpirkts par tirgus cenu, proti, par augstāko cenu, kādu privāts investors normālos konkurences apstākļos būtu gatavs maksāt par šo sabiedrību situācijā, kādā tā bija – it īpaši pēc valsts atbalsta saņemšanas –, tiek uzskatīts, ka atbalsta elements ticis novērtēts par tirgus cenu un iekļauts pirkuma cenā. Šādā situācijā nevar tikt uzskatīts, ka pircējs ir guvis priekšrocību attiecībā pret citiem tirgus dalībniekiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2004. gada 29. aprīlis, Vācija/Komisija, C-277/00, EU:C:2004:238, 80. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 134 Ja turpretī valsts atbalsta saņēmēja aktīvi tiek pārdoti par zemāku cenu nekā to tirgus cena, pircējam var tikt piešķirtas nepamatotas priekšrocības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 28. marts, *Ryanair*/Komisija, T-123/09, EU:T:2012:164, 161. punkts).
- 135 Lai pārbaudītu tirgus cenu, var tostarp ņemt vērā sabiedrības ipašumtiesību nodošanā izmantoto formu, piemēram, atklātu konkursu, kas tiek uzskatīts par tādu, kurš nodrošina, ka pārdošana ir notikusi tirgus apstākļos. Tādējādi, ja tiek pārdots uzņēmums, tam izmantojot atklātu, pārskatāmu un beznosacījuma uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūru, var pieņemt, ka tirgus cena atbilst visaugstākajai piedāvātajai cenai, turklāt, pirmkārt, ir jākonstatē, vai šis piedāvājums ir saistošs un ticams un, otrkārt, vai nav pamata ņemt vērā citus faktoros, nevis vien tirgus cenu (šajā nozīmē skat.

spriedumus, 2013. gada 24. oktobris, *Land Burgenland* u.c./Komisija, C-214/12 P, C-215/12 P un C-223/12 P, EU:C:2013:682, 93. un 94. punkts, un 2015. gada 16. jūlijs, *BVVG*, C-39/14, EU:C:2015:470, 32. punkts).

- 136 Saskaņā ar judikatūru konkursa procedūras atklātais un pārskatāmais raksturs ir vērtējams, balstoties uz netiešu pierādījumu kopumu, kas pastāv katras lietas apstākļos (skat. spriedumu, 2018. gada 7. marts, *SNCF Mobilités*/Komisija, C-127/16 P, EU:C:2018:165, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 137 Ņemot vērā iepriekš 133.–136. punktā atgādināto judikatūru, šajā gadījumā ir jāpārbauda pirmo divu prasītājas iebildumu pamatotība, vienlaikus ņemot vērā apstākli, ka šajā ziņā Vispārējā tiesa nevar tieši lemt par pašu konkursa procedūras tiesiskumu.

i) Par iebildumu attiecībā uz konkursa procedūras nepārredzamo un diskriminējošo raksturu

- 138 Ar ceturto pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka konkursa procedūra bija atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu, it īpaši ņemot vērā finanšu datu pārskatāmības trūkumu, novērtēšanas kritēriju pārskatāmības trūkumu un šo kritēriju un to piemērošanas diskriminējošo raksturu, kā arī pārdošanas procesa turpināšanu pēc *Nürburgring* aktīvu nodošanas pircējam.
- 139 Tā it īpaši apgalvo, ka konkursa procedūrā nebija paredzēti konkrēti novērtēšanas kritēriji, kas piemērojami piedāvājumu salīdzināšanai, it īpaši attiecībā uz to, kā salīdzināt piedāvājumus visiem aktīviem un piedāvājumus atsevišķiem aktīviem vai atsevišķām aktīvu kopām.
- 140 Ar pirmā pamata otro daļu prasītāja apgalvo, ka ieinteresētie ieguldītāji pirms sava piedāvājuma iesniegšanas nebija informēti par to, ka viņu piedāvājumam bija jābūt vismaz 25 % apmērā no augstākā visus aktīvus ietverošā piedāvājuma, lai tas varētu tikt ņemts vērā turpmākajos procedūras posmos.
- 141 Komisija apstrīd šo argumentāciju.
- 142 Ir jānorāda, ka saskaņā ar *KPMG* 2013. gada 19. jūlija vēstuli ieinteresētajiem ieguldītājiem tie bija aicināti iesniegt indikatīvu piedāvājumu attiecībā uz visiem aktīviem, noteiktām aktīvu kopām vai atsevišķiem aktīviem (skat. iepriekš 10. punkta ceturto ievilkumu). Saskaņā ar šo pašu vēstuli piedāvājumiem vajadzēja tikt izvērtētiem, it īpaši pamatojoties uz cenu, kas piedāvāta par aktīviem atkarībā no piedāvājuma apjoma.
- 143 Saskaņā ar *KPMG* 2013. gada 19. jūlija un 17. oktobra vēstulēm ieinteresētajiem ieguldītājiem tiem vajadzēja tikt izraudzītiem, it īpaši ņemot vērā visu aktīvu kopējo ieņēmumu maksimizācijas kritēriju (skat. iepriekš 10. punkta devīto ievilkumu). Šī kritērija piemērošana praksē lika pārdevējiem konkursa procedūras pēdējā posmā ņemt vērā tikai divus piedāvājumus, kas attiecās uz visiem aktīviem, kā izriet no galīgā lēmuma 50. apsvēruma. Komisijas ieskatā, tā iemesls bija tāds, ka, ņemot vērā iesniegtos piedāvājumus, *Nürburgring* pārdošana vienā kopumā ļāva gūt lielāku cenu nekā katra aktīvu elementa atsevišķa pārdošana.
- 144 65. zemsvītras piezīmē, kas iekļauta pēc galīgā lēmuma 50. apsvēruma, ir norādīts, ka tika iesniegti seši uz visiem aktīviem attiecināti indikatīvie piedāvājumi, kuri nodrošināja vairāk nekā 25 % no labākā piedāvājuma, ka uz visiem aktīviem attiecinātie piedāvājumi, kuri nerasniedza 25 % no labākā piedāvājuma, vispirms tika noraidīti to cenas līmeņa dēļ un ka nekāda papildu vēriba netika pievērsta piedāvājumiem attiecībā uz *Nürburgring* sacikšu trasi, kuri kopā ar individuāliem piedāvājumiem attiecībā uz pārējiem aktīviem kopumā nerasniedza 25 % no labākā piedāvājuma.

- 145 No tā izriet, ka ieinteresētie ieguldītāji varēja brīvi noteikt sava pirkuma piedāvājuma priekšmetu, ņemot vērā informāciju, kas tiem bija paziņota par visu aktīvu kopējo ieņēmumu maksimizācijas kritēriju. Attiecībā uz 25 % kritēriju, kā apgalvo Komisija, tā mērķis bija vienīgi piešķirt konkrētu saturu visu aktīvu kopējo ieņēmumu maksimizācijas kritērijam un, ņemot vērā, ka tas tika noteikts atkarībā no faktiski iesniegto piedāvājumu vērtības, to varēja konkrēti noteikt tikai *ex post*.
- 146 Prasītājas argumenti iepriekš minētā iebilduma atbalstam tātad neļauj pierādīt, ka Komisijai būtu vajadzējis šaubīties par konkursa procedūras pārredzamo un nediskriminējošo raksturu.

ii) Par iebildumu attiecībā uz "Capricorn" piedāvājuma finansējumu

- 147 Ar pirmā pamata pirmo daļu un otro pamatu prasītāja apgalvo, ka pretēji tam, kas izriet no galīgā lēmuma, *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstule, kas tika iesniegta *Capricorn* 2014. gada 11. martā apstiprinātā piedāvājuma atbalstam, nebija saistoša finansējuma garantija.
- 148 Turklāt Komisijas šajā ziņā veiktais vērtējums esot pretrunā secinājumam, kurš minēts galīgā lēmuma 272. apsvērumā un saskaņā ar kuru 3. pretendenta piedāvājumā nebija ietverts nepieciešamais finansējuma apliecinājums.
- 149 Ar pirmā pamata trešo daļu prasītāja, vispārīgāk raugoties, apstrīd Komisijas galīgajā lēmumā minēto secinājumu, saskaņā ar kuru *Capricorn* attiecībā uz savu piedāvājumu varēja atsaukties uz "nodrošinātu finansējumu".
- 150 Komisija apstrīd šo argumentāciju.
- 151 Šajā ziņā ir jānorāda, ka *KPMG* 2013. gada 17. oktobra vēstulē ieinteresētajiem ieguldītājiem bija precizēts, ka tie tiks izraudzīti, it īpaši ņemot vērā darījuma slēgšanas varbūtību, kas tiks vērtēta, tostarp pamatojoties uz viņu piedāvājuma finansējuma nodrošinājumu, ko apliecinātu finanšu partneru izsniegts finansējuma apstiprinājums (skat. iepriekš 10. punkta devīto ievilkumu). Līdz ar to ir jāpārbauda, vai Komisijas veiktā pārbaude, kas tika pievienota Vācijas iestāžu veiktajai analīzei, bija tāda, kas var novērst šaubas par *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstules saistošo raksturu.
- 152 Vispirms *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstulē ir norādīts, ka šī pēdējā bija gatava piešķirt pircējam aizdevumu 45 miljonu EUR apmērā. Šī finansējuma nosacījumi ir detalizēti aprakstīti, un tas, kā pamatoti apgalvo Komisija, šķiet, norāda uz padziļinātu *Deutsche Bank* veiktu pārbaudi un uz informācijas apmaiņu starp šo pēdējo un pircēju.
- 153 Turpinot *Deutsche Bank* vēstulē ir vairākkārt minētas saistības, ko *Deutsche Bank* ar minēto vēstuli uzņēmusies attiecībā pret *Capricorn*. *Deutsche Bank* tātad uzskatīja, ka minētā vēstule tai uzliek saistības.
- 154 Šajā ziņā, kā pamatoti apgalvo Komisija, *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstules salīdzinājums ar *Deutsche Bank* 2014. gada 17. un 25. februāra divām nesaistošām sagatavošanas vēstulēm apstiprina *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstules saistošo raksturu. Tādējādi 2014. gada 17. februāra vēstulē ir norādīts, ka ar to netiek uzliktas saistības *Deutsche Bank*, atšķirībā no *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstules, kurā ir minētas saistības, ko *Deutsche Bank* ar minēto vēstuli uzņemas attiecībā pret *Capricorn*.
- 155 Visbeidzot *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstulē ir precizēts, ka attiecībā uz saistībām, ko šī pēdējā uzņēmusies, ir paredzēti trīs nosacījumi. Šie nosacījumi (darījuma izpilde, būtisku izmaiņu neesamība attiecībā uz iegūtajiem aktīviem un prettiesiskuma neesamība) neļāva *Deutsche Bank* izvairīties no savām saistībām citādi kā vien gadījumā, ja iegāde nenotiktu saskaņā ar paredzētajiem nosacījumiem.

- 156 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, nešķiet, ka Komisijai būtu vajadzējis šaubīties par *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstules saistošo raksturu.
- 157 Turpretī, kā Komisija pamatoti konstatēja galīgā lēmuma 272. apsvērumā, ne 3. pretendenta indikatīvajā piedāvājumā, ne 3. pretendenta galīgajā piedāvājumā nebija ietverts finansējuma apliecinājums. Šajā pašā apsvērumā Komisija konstatēja, ka pārdevēji to bija 3. pretendentam norādījuši *KPMG* 2013. gada 17. oktobra un 11., 17. un 18. decembra vēstulēs, kā arī *KPMG* 2014. gada 18. februāra un 9. aprīļa elektroniskā pasta vēstulēs, bet 3. pretendents ne pirms tam, kad kreditoru komiteja 2014. gada 11. martā piešķīra *Nürburgring* aktīvus *Capricorn*, ne pēc šīs piešķiršanas nebija iesniedzis nevienu pierādījumu, kas pamatotu tā piedāvājuma finansējumu. Prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas liktu uzskatīt, ka šie konstatējumi būtu kļūdaini.
- 158 No iepriekš minētā izriet, ka pircēja, kura piedāvājums tika izraudzīts, rīcībā vispirms bija *Deutsche Bank* 2014. gada 17. un 25. februāra divas sagatavošanas vēstules un pēc tam *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstule, attiecībā uz kuru nešķiet, ka Komisijai būtu vajadzējis šaubīties par tās saistošo raksturu, savukārt 3. pretendents, kura piedāvājums netika izraudzīts, nebija iesniedzis nevienu finansējuma apliecinājumu. Līdz ar to prasītājas argumenti iepriekš minētā iebilduma atbalstam neļauj pierādīt arī to, ka Komisijai būtu vajadzējis šaubīties par konkursa procedūras diskriminējošo raksturu attiecībā it īpaši uz saistošas finansējuma garantijas prasību.
- 159 Saskaņā ar iepriekš minētajiem apsvērumiem nav jāuzskata, ka, ņemot vērā prasītājas minētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, Komisijai būtu vajadzējis šaubīties par pircējam konkursa procedūrā piešķirtas priekšrocības esamību šīs procedūras nepārredzamā un diskriminējošā rakstura dēļ.
- 160 Saskaņā ar iepriekš 133.–136. punktā minēto judikatūru Komisijas veiktā pārbaude tātad bija tāda, kas varēja novērst jebkādas šaubas par pircējam piešķirtas priekšrocības esamību un līdz ar to par valsts atbalsta esamību. Tādējādi nav jāuzskata, ka argumenti, kas izvirzīti pirmā pamata pirmo trīs daļu un otrā un ceturta pamata atbalstam, atklāj tādas būtiskas grūtības novērtēt attiecīgo pasākumu, kuru dēļ Komisijai bija jāuzsāk LESD 108. panta 2. punktā paredzētā formālā izmeklēšanas procedūra.
- 161 No tā izriet, ka pirmā pamata pirmās trīs daļas un otrais un ceturtais pamats, tos interpretējot, ņemot vērā piekto un astoto pamatu, ir jānoraida.
- 2) Par pirmā pamata piekto daļu attiecībā uz pārdošanas procesa turpināšanu pēc “*Nürburgring*” aktīvu piešķiršanas “*Capricorn*” 2014. gada 11. martā
- 162 Prasītāja apgalvo, ka Komisijai būtu bijis jākonstatē pārdošanas procesa turpināšana pēc *Nürburgring* aktīvu piešķiršanas *Capricorn* 2014. gada 11. martā.
- 163 Prasītāja apgalvo, ka *Capricorn* tika aizvietota ar pārpircēju nepārredzamā *Nürburgring* aktīvu tālākas pārdošanas procesā. Tās ieskatā, pārdevēji un pārvaldnieks 2014. gada 13. augustā noslēdza ar *Capricorn* līgumu par nodrošinājumu, saskaņā ar kuru šai pēdējai vajadzēja nodot visas savas tiesības un prasības, kas tai bija radušās saistībā ar 2014. gada 11. marta *Nürburgring* aktīvu pirkuma līgumu. No tā izrietot, ka konkursa procedūra neesot bijusi atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu.
- 164 Komisija apstrīd šo argumentāciju.
- 165 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, piemērojot iepriekš 133.–136. punktā minēto judikatūru, kā Komisija apgalvo, tās izmeklēšanas mērķis nolūkā pārbaudīt, vai *Nürburgring* aktīvi tika nodoti par šo aktīvu tirgus cenu, bija noskaidrot, vai konkursa procedūra bija atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu. Pretējā gadījumā minētā pārdošana būtu varējusi notikt par zemāku cenu nekā tirgus cena un pircējam būtu piešķirta nepamatota priekšrocība.

- 166 Līdz ar to ir jāuzskata, ka atbalsts, ko, prasītājas ieskatā (skat. iepriekš 11. punktu), Komisijai būtu vajadzējis konstatēt otrajā apstrīdētajā lēmumā un kam bija jāatbilst starpībai starp cenu, kuru *Capricorn* samaksāja par *Nürburgring* aktīvu iegādi, un šo pašu aktīvu tirgus cenu, esot ticis piešķirts *Capricorn* 2014. gada 11. martā, kad šai pēdējai tika piešķirti *Nürburgring* aktīvi un tika parakstīts pirkuma līgums, ar ko tika noteikta cena, kura *Capricorn* bija jāmaksā par minēto aktīvu iegādi. No tā izriet, ka fakti, kas norisinājās pēc šī datuma, kā tas, ka *Capricorn* savu līdzdalību *Nürburgring* aktīvu iegādes starpnieksabiedrībā nodeva pārpircējam, nebija atbilstīgi, lai vērtētu jautājumu par to, vai *Capricorn* bija piešķirts iespējams atbalsts konkursa procedūrā.
- 167 Visbeidzot, kā Komisija pamatoti apgalvo savos 2018. gada 12. marta apsvērumos, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, ja prasītāja vēlējas, lai Komisija pārbaudītu arī tāda jauna atbalsta esamību, kas izrietējis no pārdošanas procesa apgalvotās turpināšanas, pēc otrā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, tai šajā ziņā būtu bijis jāiesniedz jauna sūdzība.
- 168 No tā izriet, ka argumenti, kas izvirzīti pirmā pamata piektās daļas atbalstam, neļauj pierādīt, ka iepriekšējas izskatīšanas posma noslēgumā Komisija saskārās ar tādām grūtībām novērtēt *Nürburgring* aktīvu pārdošanu, kuras prasīja formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu.
- 169 Pirmā pamata piektā daļa, to interpretējot, ņemot vērā piekto un astoto pamatu, līdz ar to ir jānoraida.
- 3) *Par trešā pamata trešo daļu attiecībā uz apstākli, ka “Nürburgring” aktīvu pārdošana “Capricorn” bija jauns valsts atbalsts*
- 170 Prasītājas ieskatā, gan norunātajā cenā, gan maksājuma noteikumos bija ietverti atbalsta elementi, ņemot vērā, pirmkārt, to, ka 6 miljoni EUR, kas izrietēja no *Nürburgring* pārvaldnieka (skat. iepriekš 7. punktu) bruto pamatdarbības pārpalikuma, tika pieskaitīti pārdošanas cenai, lai arī šis pārvaldnieks 2013. gadā bija norādījis, ka tā cerības uz ienākumiem no *Nürburgring* aktīviem līdzinās nullei, otrkārt, otrā pārdošanas cenas daļa tika pārcelta, treškārt, soda sankcija 25 miljonu EUR apmērā, kas bija paredzēta pirkuma līgumā maksājuma neesamības gadījumā, netika iekasēta un, ceturtkārt, *Nürburgring* aktīvi tika nodoti pārpircējam nepārredzamā procedūrā.
- 171 Turklāt uz pašu nomas līgumu par *Nürburgring* aktīviem neesot attiekušies atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu konkursa procedūra, tā ka šīs nomas maksa neesot atbildusi tirgus cenai un esot ietvērusi jaunus atbalsta elementus. No galīgā lēmuma 56. apsvēruma izriet, ka šī noma bija noslēgta starp no pārdevējiem neatkarīgu sabiedrību, kura tieši darbojās kā minēto aktīvu depozitārijs, un *Capricorn* dibinātu darbību veicošu sabiedrību uz laikposmu no 2015. gada 1. janvāra, lai izveidotu pārejas situāciju, kas atbilst nosacījuma, ar kuru ir saistīta *Nürburgring* aktīvu pārdošana *Capricorn*, iespējamai īstenošanai, proti, tam, ka Komisija pieņem lēmumu, ar kuru tiek novērsts jebkāds risks, ka minēto aktīvu pircējam var būt jāatmaksā atbalsts pārdevējiem. Šajā ziņā *Nürburgring* aktīvu pārdošanas cena esot tikusi samazināta par šīs nomas maksas summu, kas esot tikusi pieskaitīta šai cenai līdz dienai, kad tiks veikts pārdošanas darījums.
- 172 Komisija apstrīd šo argumentāciju, it īpaši norādot, ka summas, kas maksātas kā nomas maksa par *Nürburgring* aktīviem, bija iemaksa, kura samazināja pārdošanas cenu, kas joprojām bija jāmaksā par šiem aktīviem, un līdz ar to pircēja maksātspējas risku. Turklāt *Nürburgring* aktīvu pārdošanas cenas maksājuma noteikumi neesot ietekmējuši šo aktīvu vērtību, kas atbilda līgumā paredzētajai cenai.
- 173 Iepriekš 138.–158. punktā izklāstīto iemeslu dēļ nav jāuzskata, ka Komisijai būtu vajadzējis šaubīties par konkursa procedūras pārredzamo un nediskriminējošo raksturu.

174 No šiem pašiem iemesliem arī izriet, ka Komisijas veiktā pārbaude, kuras rezultātā tika pieņemts otrais apstrīdētais lēmums, bija tāda, kas varēja novērst jebkādas šaubas par pircējam piešķirtas priekšrocības esamību nomas līgumā par *Nürburgring* aktīviem vai citos minēto aktīvu pārdošanas cenas maksājuma noteikumos.

175 Līdz ar to ir jānoraida trešā pamata trešā daļa, to interpretējot, ņemot vērā piekto un astoto pamatu.

176 No visa iepriekš minētā izriet, ka piektais un astotais pamats, izvērtēti, ņemot vērā prasītājas pirmajā, otrajā, trešajā un ceturtajā pamatā izvirzītos argumentus, neļauj pierādīt, ka iepriekšējās izskatīšanas posma noslēgumā Komisija saskārās ar grūtībām, kuras prasīja formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu. Līdz ar to piektais un astotais pamats ir jānoraida.

d) Par sesto pamatu attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

177 Prasītājas ieskatā, Komisija esot pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, kas tai noteikts saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu, pietiekami nepamatojot būtiskos apsvērumus, uz kuriem tā balsta otro apstrīdēto lēmumu.

178 Prasītāja it īpaši uzdod jautājumus par pamatojumu Komisijas konstatējumam, kurš ir minēts galīgā lēmuma 240. apsvērumā un saskaņā ar kuru Vācijas Federatīvā Republika esot pārdevusi *Nürburgring* aktīvus “atklātā, pārredzamā, nediskriminējošā un beznosacījumu konkursa procedūrā pretendētā, kurš iesniedza augstāko piedāvājumu, pievienojot finansējuma apliecinājumu”.

179 Turklāt prasītāja uzdod jautājumus par pamatojumu lēmumam, saskaņā ar kuru *Nürburgring* aktīvu pārdošana *Capricorn* nav uzskatāma par valsts atbalstu, kā arī par to, kāda iemesla dēļ šis lēmums ir minēts galīgā lēmuma 285. apsvērumā, bet nav atkārtots tā rezolutīvajā daļā.

180 Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Komisija pamatojot lielāko daļu savu konstatējumu ar informāciju, kuru sniedzis pārdevēju vadītājs un pārvaldnieks un kuru tai nodevusi Vācijas Federatīvā Republika.

181 Komisija apstrīd šo argumentāciju.

182 Saskaņā ar judikatūru tiesību akta pamatojuma izklāstam ir jābūt pietiekamam, lai ļautu ieinteresētajām personām zināt veiktā pasākuma pamatojumu un Savienības tiesai – veikt savu pārbaudi (attiecībā uz valsts atbalstu skat. spriedumus, 2006. gada 6. septembris, Portugāle/Komisija, C-88/03, EU:C:2006:511, 88. un 89. punkts, 2008. gada 22. aprīlis, Komisija/Salzgitter, C-408/04 P, EU:C:2008:236, 56. punkts, un 2009. gada 30. aprīlis, Komisija/Itālija un Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, 48. un 49. punkts). Attiecībā uz sūdzības noraidījumu valsts atbalsta jomā it īpaši ir precizēts, ka šim izklāstam ir jānorāda sūdzības iesniedzējam iemesli, pamatojoties uz kuriem sūdzībā minētie faktiskie un tiesiskie apstākļi nav pietiekami, lai pierādītu valsts atbalsta esamību (spriedumi, 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/Sytraval un Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 64. punkts, un 2008. gada 1. jūlijs, Chronopost un La Poste/UFEX u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 89. punkts).

183 Šajā lietā galīgā lēmuma 266.–281. apsvērumā ar nosaukumu “Sūdzības par [*Nürburgring*] aktīvu pārdošanu” ir ietverts detalizēts to iemeslu izklāsts, kas lika Komisijai nolemt, ka *Nürburgring* aktīvi bija pārdoti pretendētā, kurš bija iesniedzis labāko piedāvājumu, kam pievienota finansējuma garantija, atklātā, pārredzamā, nediskriminējošā un beznosacījumu konkursa procedūrā, un ka līdz ar to *Nürburgring* aktīvu pārdošana *Capricorn* nebija notikusi par cenu, kas zemāka par to tirgus cenu, un tādējādi tā nebija valsts atbalsts.

184 Šis izklāsts ir pietiekams, lai atbilstu iepriekš 182. punktā minētās judikatūras prasībām.

- 185 Turklāt otrais apstrīdētais lēmums, saskaņā ar kuru *Nürburgring* aktīvu pārdošana nav valsts atbalsts, ir ne tikai minēts galīgā lēmuma 285. apsvēruma pirmajā ievilkumā, bet arī atkārtots galīgā lēmuma 1. panta pēdējā ievilkumā. Tātad prasītājas iebildumam šajā ziņā trūkst faktiskā pamata.
- 186 Visbeidzot ir jāatgādina, ka, veicot valsts atbalsta kontroli, Komisijai ir pienākums veikt rūpīgu un objektīvu pārbaudi, kas tai liek cita starpā uzmanīgi pārbaudīt elementus, kuri tai ļauj spriest par aplūkojamā pasākuma valsts atbalsta raksturu un kurus tai ir iesniegusi dalībvalsts (skat. spriedumu, 2008. gada 22. oktobris, *TV2/Danmark* u.c./Komisija, T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, EU:T:2008:457, 183. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 187 Ņemot vērā gan attiecīgās valsts sniegto informāciju, gan iespējamo sūdzību iesniedzēju sniegto informāciju, Komisijai ir jāveic novērtējums saistībā ar LESD 108. panta 3. punktā noteikto sākotnējo izskatīšanu (spriedums, 2001. gada 3. maijs, *Portugāle/Komisija*, C-204/97, EU:C:2001:233, 35. punkts).
- 188 Galīgā lēmuma 266.–271. apsvērumā Komisija pārbaudīja un salīdzināja ar minētā lēmuma 97.–101. apsvērumā izklāstītajiem prasītājas apsvērumiem Vācijas iestāžu sniegtos apsvērumus, kas izklāstīti šī paša lēmuma 102.–110. apsvērumā. Komisija tajos dara zināmus savus pašas secinājumus un apsvērumus par atbilstīgo informāciju, kas attiecas it īpaši uz konkursa procedūras pārredzamo un nediskriminējošo raksturu.
- 189 Tātad Komisija šajā gadījumā pārbaudīja un izvērtēja gan prasītājas, gan Vācijas iestāžu sniegto informāciju.
- 190 Tādējādi ir jānoraida prasītājas iebildums šajā ziņā un līdz ar to sestais pamats kopumā.

e) Par devīto pamatu attiecībā uz tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu

- 191 Ar devīto pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi tās tiesības uz labu pārvaldību, kā tās izriet no pamattiesību hartas 41. panta. Komisija neesot atbilstoši ņēmusi vērā visus atbilstīgos prasītājas minētos elementus un argumentus, ne arī pārbaudījusi pārdevēju vadītāja un pārvaldnieka paskaidrojumus. Prasītāja uzskata, ka labas pārvaldības princips izpaužas kā tās tiesības iesniegt apsvērumus un kā apstākļi, ka šie apsvērumi tiks izvērtēti, un šo tiesību pārkāpumu tā turklāt min septītajā un astotajā pamatā.
- 192 Komisija apstrīd šo argumentāciju.
- 193 Iebildums par labas pārvaldības principa pārkāpumu, kas balstīts uz to, ka nav tikuši vērtēti prasītājas apsvērumi, ir saistīts ar septīto pamatu, ar kuru prasītāja apgalvo, ka, pieņemot pirmo apstrīdēto lēmumu, Komisija neesot vērtējusi tās apsvērumus. Tā kā prasība ir tikusi atzīta par nepieņemamu, ciktāl ar to tiecas atcelt pirmo apstrīdēto lēmumu, gan septītais pamats, gan šis iebildums ir nepieņemami.
- 194 Savukārt iebildums par labas pārvaldības principa pārkāpumu, kas balstīts uz to, ka ir pārkāptas prasītājas tiesības iesniegt apsvērumus, ir saistīts ar astoto pamatu par prasītājas procesuālo tiesību pārkāpumu, jo netika uzsākta formāla izmeklēšanas procedūra; šis pamats jau tika vērtēts un noraidīts iepriekš 176. punktā.
- 195 No tā izriet, ka devītais pamats ir jānoraida daļēji kā nepieņemams un pārējā daļā kā nepamatots.
- 196 Tā kā visi pamati un iebildumi, kuri ir vērsti uz otrā apstrīdētā lēmuma atcelšanu un kuri tieši attiecas uz prasītājas procesuālo tiesību pārkāpumu, kā arī visi pamati un iebildumi, kuri ir vērsti uz otrā apstrīdētā lēmuma atcelšanu un kuri ietver argumentus, kas var būt saistīti ar minētajiem pamatiem un iebildumiem, ir tikuši noraidīti, ir jānoraida prasība atcelt minēto lēmumu.

- 197 Ciktāl prasītāja ir iesniegusi vairākus liecinieku piedāvātus pierādījumus, ir jākonstatē, ka nešķiet, ka tie ir nepieciešami lietas risinājumam un it īpaši tam, lai pārbaudītu, vai prasītājas izvirzītajiem faktiem vai norādēm būtu vajadzējis radīt Komisijai šaubas. Līdz ar to šie pierādījumu piedāvājumi ir jānoraida.
- 198 Ņemot vērā visus iepriekš minētos vērtējumus, prasība ir jānoraida daļēji kā nepieņemama un pārējā daļā kā nepamatota.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

- 199 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) **Pieteikumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas noraidīt.**
- 2) **Prasību noraidīt.**
- 3) ***Ja zum Nürburgring eV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 19. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

I. Tiesvedības priekšvēsture	2
A. Administratīvā procedūra un <i>Nürburgring</i> aktīvu pārdošana	2
B. Apstrīdētie lēmumi	4
II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	4
III. Juridiskais pamatojums	6
A. Par lūguma atcelt pirmo apstrīdēto lēmumu pieņemamību	6
1. Par ietekmi uz prasītāju kā konkurentu	7
2. Par ietekmi uz prasītāju kā profesionālu apvienību	8
B. Par lūgumu atcelt otro apstrīdēto lēmumu	10
1. Par pieņemamību un par pieteikumu izbeigt tiesvedību	10
2. Par pielikumu pieņemamību	13
a) Par pielikumu C.1 un C.6 līdz C.9 pieņemamību	13
b) Par Komisijas 2017. gada 8. septembra apsvērumu, kas sniegti, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, 7. un 8. pielikuma pieņemamību	13
c) Par pielikuma G.13 pieņemamību	14
d) Par pielikumu H.1 un H.2 pieņemamību	14
3. Par lietas būtību	14
a) Ievada apsvērumi par pārbaudes tiesā apjomu attiecībā uz tādu lēmumu par atbalsta neesamību, kas pieņemts iepriekšējās izskatīšanas posma noslēgumā	14
b) Ievada apsvērumi par prasības priekšmetu	15
c) Par piektā un astotā pamata attiecībā uz LESD 108. panta 2. punkta un Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punkta, kā arī prasītājas procesuālo tiesību pārkāpumu, skatot šos pamatus kopsakarā, un par pirmo, otro, trešo un ceturto pamatu	17
1) Par pirmā pamata pirmajām trim daļām un par otro un ceturto pamatu attiecībā uz “Capricorn” piešķirta atbalsta esamību “Nürburgring” aktīvu pārdošanā	17
i) Par iebildumu attiecībā uz konkursa procedūras nepārredzamo un diskriminējošo raksturu	18
ii) Par iebildumu attiecībā uz “Capricorn” piedāvājuma finansējumu	19
2) Par pirmā pamata piekto daļu attiecībā uz pārdošanas procesa turpināšanu pēc “Nürburgring” aktīvu piešķiršanas “Capricorn” 2014. gada 11. martā	20

3) Par trešā pamata trešo daļu attiecībā uz apstākli, ka “Nürburgring” aktīvu pārdošana “Capricorn” bija jauns valsts atbalsts	21
d) Par sesto pamatu attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu	22
e) Par devīto pamatu attiecībā uz tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu	23
IV. Par tiesāšanās izdevumiem	24